

Turistické značky prebrali od nás Poliaci aj Maďari.

Ísť do hôr bez turistickej mapy je chybou. Stratení by sme sa však mohli cítiť, ak by sme nemali okolo seba žiadnu turistickú značku. Viete čo jednotlivé farby a tvary znamenajú? Turistické chodníky na Slovensku bývajú označené turistickými značkami. Možno predpokladať, že sa s nimi už každý stretol a pozná tieto tri rovnobežné vodorovné pásy.

Značky upravuje norma

Turistické značenie definuje STN 01 8025, ojedinelá v Európe. Sú v nej uvedené základné pojmy turistického značenia, princípy umiestňovania značiek a informačných objektov na turistických trasách pre pešiu, vodnú a lyžiarsku turistiku. Norme na Slovensku podliehajú tvary, rozmery, farby a technické vyhotovenie turistických značiek aj turistických informačných a nosných prvkov.

Čo znamenajú farby a tvary

Značka, ktorú vidíme na strome, skale alebo na smerovníku, či na značkárskom kolíku, má tvar štvorca s rozmermi 100 krát 100 mm a pozostáva z troch vodorovných pásov. Prostredný pás (červený, modrý, zelený alebo žltý) určuje vedúcu farbu značenej trasy. Oba krajné sú biele a majú za úlohu zviditeľňovať značku. Šípkou vo farbe značky sa označuje ostrý zlom trasy alebo odbočenie. Na trasách sa nachádzajú aj označenia prameňa, rozhľadne alebo zrúcaniny, či iného významnejšieho objektu. Červenou farbou sa značkujú hlavné turistické trasy (hrebeňovky, trasy mimoriadneho významu, diaľkové trasy). Bývajú fyzicky najnáročnejšie a najdlhšie. Modrou sú spravidla značené stredne dlhé trasy (dlhé doliny, bočné hrebene). Zelená je určená pre kratšie trasy miestneho významu a žltou sa značia najkratšie úseky, spojky alebo skratky.

Štrnásť tisíc kilometrov značených trás.

Prvé turistické značenie vzniklo na území Slovenskej republiky v roku 1874 v dnešných Štiavnických vrchoch v okolí Hodruše. Systém značenia, ktorý sa počas dlhých rokov postupne vytvoril, podlieha technickej norme od roku 1989. Aj značkárska činnosť má svoje pravidlá – zastrešuje ju Klub slovenských turistov (KST) a spadá pod Sekciu značenia KST. Celková dĺžka vyznačovaných chodníkov na Slovensku je viac ako 14 000 km. Ďalších 700 kilometrov majú na starosti Štátne lesy TANAP.

O značkovanie majú záujem viac starší turisti

Slovenský spôsob značenia turistických chodníkov prebrali podľa predsedu KST Petra Dragúňa Poliaci a čiastočne aj Maďari. „Takmer vo všetkých krajinách bývalého sovietskeho bloku sa stretnete s naším pásovým značením,“ dodal. Čo sa týka hustoty turistických chodníkov, podľa predsedu turistov je na Slovensku dostatočná. „Pri nových trasách narážame na problém so životným prostredím, ktoré tvrdí, že naša sieť je prehustená,“ dodal predseda Dragúň. O obnovovanie značenia sa v KST stará samostatná sekcia, ktorú tvoria tzv. značkári. „Značkári sú vyškolení a majú na starosti značenie vo svojom regióne. Šéf KST pripomenul, že značenie by sa podľa normy malo obnovovať každé tri roky.“

V zahraničí také rozvinuté značenie trás nemajú

Turistika po slovenských horách a prechádzky v prírode sú veľkým lákadlom aj pre zahraničných turistov. Podľa Slovenskej agentúry pre cestovný ruch (SACR) je tak turistika stálou a významnou súčasťou ponuky pri propagovaní možnosti aktívnej dovolenky na Slovensku. „Zahranční návštevníci mimoriadne oceňujú kvalitu a vynikajúcu úroveň značenia turistických chodníkov u nás,“ opísal Šebesta pre TASR. V zahraničí nie je podľa jeho slov taký rozvinutý systém turistického značenia so štyrmi farbami na rozlíšenie turistických trás. „Taktiež vysoko hodnotia hustú sieť chodníkov“ dodal Šebesta. Tým, že je viac ako 40 % Slovenska zalesnených, vytvárajú sa pre turistiku veľmi dobré podmienky. Najväčší záujem o turistiku v slovenských horách prejavujú podľa SACR najmä turisti z európskych krajín, ktorým dominuje Česká republika, Poľsko či Nemecko. "Z mimoeurópskych krajín sa o turistiku po horách zaujímajú návštevníci z USA," doplnil Šebesta.